Άρθρο Προέδρου ΦΣ Κ για το μέλλον του Φαρμακείου

Δημοσιεύθηκε από admin - 18/08/2011 22:20

Με αποφασιστικότητα μπροστά στη νέα εποχή για το μέλλον του Φαρμακείου

Διανύουμε την περίοδο μιας βαθύτατης οικονομικής κρίσης, πρωτόγνωρη για τα Ελληνικά δεδομένα, που έχει τα αίτιά της κυρίως στην παγκόσμια οικονομική κρίση με την εφαρμογή του νεοφιλελευθερισμού και την παγκοσμιοποίηση. Είναι μια κρίση που διαπερνά τις οικονομίες όλων των κρατών που στηρίχθηκαν σε άϋλα χρηματιστηριακά κεφάλαια και όχι στην πραγματική οικονομία συνυφασμένη με την παραγωγική δυνατότητα του κάθε κράτους. Το αποτέλεσμα εφαρμογής αυτής της πολιτικής είναι η συσσώρευση των κεφαλαίων όλο και περισσότερο σε λίγα μονοπωλιακά κέντρα, η εξαθλίωση των εργασιακών σχέσεων των εργαζομένων και η ανισοκατανομή του παραγόμενου πλούτου πάντα σε βάρος των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων.

Πέρα δε αυτών των αιτιών υπήρξαν και υπάρχουν πάρα πολλές ενδογενείς πολυεπίπεδες αδυναμίες και στρεβλώσεις του Ελληνικού κράτους που κατέστησαν την χώρα μας τον πιο αδύναμο κρίκο αυτού του οικονομικού μοντέλου με αποτέλεσμα να μπει πρώτη από όλες στο στόχαστρο των οίκων αξιολόγησης με προοπτική την σταδιακή και ελεγχόμενη προς στιγμή πτώχευση της Ελληνικής οικονομίας.

Η αδυναμία του Ελληνικού κράτους να ανταπεξέλθει στις υποχρεώσεις του έναντι των δανειστών του το καθιστά έρμαιο των τοκογλυφικών οικονομικών κύκλων με αποτέλεσμα να μην μπορεί να ανταπεξέλθει στις υποχρεώσεις του έναντι των αναγκών της Ελληνικής κοινωνίας. Κατά συνέπεια υπάρχει σοβαρή αδυναμία οικονομικής στήριξης από την πλευρά του Ελληνικού κράτους σε βασικούς τομείς όπως η υγεία, η παιδεία και η υλοποίηση αναπτυξιακών προγραμμάτων.

Αυτή η κατάσταση επηρεάζει όλη την Ελληνική κοινωνία με απρόβλεπτες ακόμη συνέπειες για το βιοτικό επίπεδο του Ελληνικού λαού. Η κρίση δεν μπορούσε να αφήσει έξω τον χώρο της υγείας και πολύ περισσότερο τις δυνατότητες των ασφαλιστικών ταμείων να ανταπεξέλθουν των υποχρεώσεών τους. Η αδυναμία πληρωμής επηρεάζει όλο το οικοδόμημα της κοινωνικής ασφάλισης έτσι όπως αυτό οικοδομήθηκε μεταπολεμικά. Ήταν λογικό ότι τα πρώτα θύματα αυτής της κατάστασης θα ήταν οι φορείς που ασχολούνται με το φάρμακο και ιδίως ο πιο αδύναμος κρίκος στο κύκλωμα του φαρμάκου που είναι τα Φαρμακεία.
Η στοχοποίηση των δαπανών στο χώρο της υγείας δεν ήταν τυχαία, όταν τα τελευταία 20 χρόνια αυτές αυξήθηκαν με γεωμετρική πρόοδο εξυπηρετώντας κυρίως πολιτικές σκοπιμότητες και οικονομικά συμφέροντα όσων εμπλέκονταν με τον άλφα ή βήτα τρόπο στον χώρο αυτό.

Ερωτηματικά αφήνει όμως το γεγονός ότι ενώ η φαρμακευτική δαπάνη μέσω των φαρμακείων, επηρεάζει μόνο το 8% της συνολικής δαπάνης για την υγεία, στοχοποιείται ο κλάδος ως ο κύριος υπεύθυνος για το φαγοπότι στην υγεία και αφήνονται στο απυρόβλητο μέχρι στιγμής οι αιτίες που δημιουργούσαν τις υπέρογκες δαπάνες στις προμήθειες των νοσοκομείων, η έλλειψη ελεγκτικών μηχανισμών συνταγογράφησης φαρμάκων και εξετάσεων στα διαγνωστικά κέντρα, όπως επίσης και οι φαρμακευτικές εταιρείες οι οποίες συντεχνιακά πάντα με τις οποιεσδήποτε πολιτικές ηγεσίες διαμόρφωναν και διαμορφώνουν τις τιμές και τον τρόπο διακίνησης του φαρμάκου.

Είναι αλήθεια ότι σε αυτό το οικονομικό πάρτυ στον χώρο της υγείας, ένα ξεροκόμματο αναλογούσε και στα φαρμακεία, δίχως όμως να έχουμε την δυνατότητα διαμόρφωσης των τιμών και την επιλογή των ποσοτήτων και του είδους του φαρμάκου. Η έλλειψη ελεγκτικών μηχανισμών από την πλευρά του κράτους και η ασύδοτη πολιτική των φαρμακευτικών εταιρειών έδωσε το δικαίωμα σε μερικούς να ξεπεράσουν κάθε ηθικό φραγμό για εύκολο πλουτισμό σε βάρος των ασφαλιστικών ταμείων. Ίσως αυτός ο εφησυχασμός και η συντεχνιακή αδιαφορία ήταν και η αχίλλειος πτέρνα του κλάδου. Η

κυβέρνηση για λόγους σκοπιμότητας και εύκολης δημαγωγίας προσπάθησε να αμφισβητήσει όλο το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των φαρμακείων στην Ελλάδα. Στο στόχαστρό της μπήκε το ιδιοκτησιακό καθεστώς των φαρμακείων, το ποσοστό κέρδους, η σταθερή λιανική τιμή, τα πληθυσμιακά και χωροταξικά κριτήρια και οι συνεταιρισμοί. Με αφορμή την κρίση προσπάθησαν να ανοίξουν την πόρτα των θεσμικών αλλαγών για όλη την Ευρώπη εφαρμόζοντας κατά γράμμα τις εντολές του ΔΝΤ και διαφόρων οικονομικών κύκλων που δραστηριοποιούνται στο χώρο του φαρμάκου. Κεντρικό ζήτημα για όσους επιχειρούν αλλαγές στο καθεστώς λειτουργίας των φαρμακείων είναι πως θα περάσει η ιδιοκτησία του φαρμακείου από τα χέρια των φαρμακοποιών στα χέρια των επιχειρηματιών και των πολυεθνικών ομίλων.

Η αντίδραση του κλάδου σε αυτές τις επιθέσεις του πρώτου κύκλου ήταν καθολική και σε πολύ μεγάλο βαθμό επηρέασε τις αποφάσεις της κυβέρνησης, έχοντας την συμπαράσταση και μεγάλης μερίδας της κοινής γνώμης. Εκτιμώ ότι οι επιθέσεις θα συνεχιστούν με στόχο την οικονομική εξαθλίωση των φαρμακείων, κατά συνέπεια την δραστική μείωση του αριθμού των φαρμακείων και της ικανότητας του φαρμακείου και του φαρμακοποιού να παρέχει τις πρωτοβάθμιες υγειονομικές υπηρεσίες προς τον ασθενή πελάτη. Από εδώ και πέρα θα κριθεί η ωριμότητα των συναδέλφων και η ικανότητα των συνδικαλιστικών μας οργάνων, όχι μόνο να αναχαιτίσουν τις όποιες επιθέσεις αλλά και να δώσουν πειστικές λύσεις και προοπτική στην περαιτέρω ανάπτυξη του Ελληνικού φαρμακείου.

Ο εφησυχασμός και η αδιαφορία πολλών συναδέλφων για ότι συνέβαινε γύρω μας ήταν μνημειώδης χωρίς να μπορούμε να ισχυριστούμε ακόμη ότι έχει γίνει κατανοητό το μέγεθος των προβλημάτων που θα δημιουργηθούν από τις συνεχιζόμενες αλλαγές που θα επιχειρηθούν στον χώρο της υγείας. Μπροστά σε αυτούς τους κινδύνους ριζικών αλλαγών και κάτω από την πίεση των γεγονότων διαφαίνεται μια αρραγής ενότητα του κλάδου η οποία έπαιξε και θα παίξει σημαντικό ρόλο στις όποιες εξελίξεις θα ακολουθήσουν. Αυτή η ενότητα όμως από μόνη της δεν αρκεί αν δεν δώσουμε περιεχόμενο στην εξέλιξη του φαρμακείου του μέλλοντος. Πρωταρχικής σημασίας ζήτημα είναι η προάσπιση του ιδιοκτησιακού καθεστώτος του φαρμακείου και η επιστημονική αξιοπρέπεια του φαρμακοποιού και νομίζω ότι σε αυτά τα θέματα η ενότητα του κλάδου είναι καθολική.

Από εκεί και πέρα πιστεύω ότι τέσσερεις είναι οι πυλώνες πάνω στους οποίους θα πρέπει να εστιάσουμε την προσοχή μας.

1) Η πολύπλευρη επιστημονική επάρκεια των συναδέλφων.

2) Τα συνδικαλιστικά μας όργανα

3) Οι προμηθευτικοί συνεταιρισμοί

4) Τα εταιρικά φαρμακεία.

- Όλο και περισσότερο γίνεται αντιληπτό ότι ο Φαρμακοποιός του μέλλοντος δεν μπορεί να έχει μεγάλη σχέση με τον Φαρμακοποιό των δεκαετιών του ’90 και του 2000. Για να μπορεί να παίξει με επάρκεια τον ρόλο του συμβούλου πρωτοβάθμιας υγειονομικής περίθαλψης θα πρέπει να αναβαθμιστεί και να διευρυνθεί το γνωστικό αντικείμενο του κάθε φαρμακοποιού. Μια τέτοια αναβάθμιση ξεκινάει από το επίπεδο σπουδών, την αναβάθμιση και την διεύρυνση των μεταπτυχιακών σπουδών στα Ελληνικά πανεπιστήμια και από το προσωπικό ενδιαφέρον του κάθε φαρμακοποιού να διευρύνει τις γνώσεις του στις εναλλακτικές θεραπείες για να μπορεί να διαχειριστεί με επάρκεια όλα τα νέα θεραπευτικά σκευάσματα που κυκλοφορούν σήμερα στην αγορά. Η επιστροφή των τελευταίων ετών στην φιλοσοφία των ολιστικών θεραπειών και η χρήση σκευασμάτων από φυσικές πηγές και με την βοήθεια της βιοτεχνολογίας, αφορά και τον Φαρμακοποιό στην καθημερινότητα της δουλειάς του.

- Για να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε συνδικαλιστικά στις απαιτήσεις των καιρών, τα συνδικαλιστικά μας όργανα (Πανελλήνιος – Σύλλογοι – ΟΣΦΕ) θα πρέπει κατ' αρχήν να προχωρήσουν στην πλήρη οργανωτική τους ανασυγκρότηση. Οι νέες τεχνολογίες πρέπει να συγκροτούν τον κορμό μιας τέτοιας ανασυγκρότησης. Η λογική που επικράτησε μέχρι σήμερα ότι ο Πανελλήνιος αρκεί για να καλύψει την συνδικαλιστική μας εκπροσώπηση για τα προβλήματα της γραφειοκρατίας στην καθημερινότητα των φαρμακείων, απεδείχθη ότι ήταν σε λάθος κατεύθυνση με αποτέλεσμα οι περισσότεροι φαρμακευτικοί σύλλογοι να μην μπορούν να παίξουν τον ρόλο τους σε τοπικό επίπεδο. Η πολιτικοσυνδικαλιστική αυταρέσκεια που επικρατεί στα διοικητικά όργανα του ΠΦΣ και των μεγάλων Φαρμακευτικών Συλλόγων δεν ανταποκρίνεται στην ωριμότητα και στη ενότητα που επέδειξε ο κλάδος κατά την διάρκεια των τελευταίων μαζικών κινητοποιήσεων. Επιτακτική είναι η ανάγκη ενωτικών προεδρείων πάνω σε μια μίνιμουμ προγραμματική βάση και πλήρη οργανωτική ανασυγκρότηση των φαρμακευτικών συλλόγων. Η πράξη απέδειξε ότι οι σύλλογοι μπορούν να γίνουν τα βασικότερα εργαλεία για την επίλυση μεγάλου μέρους των προβλημάτων της καθημερινότητας των φαρμακείων και ο βασικός φορέας ενημέρωσης στον κυκεώνα των γραφειοκρατικών αλλαγών που υφιστάμεθα καθημερινά. Επίσης οι ΦΣ με τα σωματεία Διανεμητικών Λογαριασμών μπορούν να αποτελέσουν τους φορείς πρωτοβάθμιας διεκπεραίωσης των δαπανών και να λειτουργήσουν ως ενδιάμεσοι κρίκοι μεταξύ των ασφαλιστικών ταμείων και των φαρμακείων με στόχο την ομαλοποίηση της κατάστασης και την απελευθέρωση χρόνου εργασίας για τον κάθε φαρμακοποιό.

- Οι φαρμακευτικοί προμηθευτικοί συνεταιρισμοί με την εμπειρία των τελευταίων 30 χρόνων στάθηκαν δίπλα στα φαρμακεία, μειώνοντας τον χρόνο παραλαβής των παραγγελιών, συνέβαλαν σημαντικά στην ομαλοποίηση της διακίνησης και της επάρκειας των φαρμάκων, στήριξαν οικονομικά και αύξησαν την βιωσιμότητα των φαρμακείων και γενικά συνέβαλαν στην διαμόρφωση των πολιτικών αποφάσεων στο χώρο του φαρμάκου. Η στοχοποίησή τους από την πλευρά της κυβέρνησης και των μεγάλων οικονομικών συμφερόντων για να επιτύχουν την μείωση του ρόλου τους και την σταδιακή οικονομική εξασθένησή τους δείχνει και τον δρόμο των αλλαγών που πρέπει να γίνουν σε όλο το οικοδόμημα των ΣΥΦΑ για την αποτελεσματική τους λειτουργία. Η λογική που επικράτησε και επικρατεί ακόμη και σήμερα, κάθε νομός και συνεταιρισμός, έχει ξεπεραστεί εκ των πραγμάτων και υπάρχει επιτακτική ανάγκη ενοποίησής των σε μεγαλύτερες μονάδες, με στόχο την μείωση του κόστους λειτουργίας των, την μεγαλύτερη διαπραγματευτική ισχύ, και την σταδιακή μετεξέλιξή τους σε παραγωγικές μονάδες φαρμακευτικών – παραφαρμακευτικών ειδών και αναλωσίμων υλικών. Η σημερινή μορφή των ΣΥΦΑ και μετά την μείωση του ποσοστού κέρδους που επέβαλε η κυβέρνηση, έχει ημερομηνία λήξης για πολλούς από αυτούς εάν δεν γίνει το επόμενο βήμα.

- Παρ' όλη την βελτίωση της εικόνας και της επάρκειας του Ελληνικού φαρμακείου τα τελευταία χρόνια, ο τεράστιος αριθμός φαρμακείων συγκριτικά με τον πληθυσμό, δεν του δίνει από εδώ και πέρα το περιθώριο ανάπτυξής του και πολύ περισσότερο δεν μπορεί να καταστεί χώρος πρωτοβάθμιας υγειονομικής περίθαλψης έτσι όπως επιτάσσουν οι καιροί και οι ανάγκες της Ελληνικής κοινωνίας. Οι συνενώσεις των φαρμακείων σε εταιρικά σχήματα είναι σε σωστή κατεύθυνση αρκεί να δούμε, με εμπεριστατωμένες μελέτες, ποια είναι αυτά τα σχήματα, που μπορούν να εφαρμοστούν, με ποιες προϋποθέσεις θα γίνουν και σε τι θα εξυπηρετήσουν την βιωσιμότητα των φαρμακείων και την αποτελεσματικότητά τους ως χώροι πρωτοβάθμιας περίθαλψης. Όπως θα πρέπει να δούμε και τον νέο ρόλο που μπορούν να παίξουν οι νέες μεγάλες συνεταιριστικές μονάδες λειτουργώντας ως εταιρείες ομπρέλες για την ενοποίηση της αγοράς και την εξασφάλιση της επάρκειας των φαρμακείων.

Αυτά είναι τα καινούργια μεγάλα ερωτηματικά στα οποία πολύ σύντομα θα πρέπει να δώσουμε πειστικές απαντήσεις. Η νέα διοίκηση του ΠΦΣ θα πρέπει άμεσα να συστήσει ομάδες δουλειάς για την εκπόνηση μελετών σε όλο το φάσμα θεσμικής και οργανωτικής ανασυγκρότησης όλων των φορέων που μας αφορούν. Μαζί με τον κύκλο της μεταπολίτευσης έχει κλείσει και ο κύκλος του

Ελληνικού Φαρμακείου της τελευταίας τριακονταετίας. Ο Έλληνας Φαρμακοποιός μετατράπηκε σε Επιχειρηματία Φαρμακοπωλητή με όλα τα αρνητικά επακόλουθα στην ποιότητα της δουλειάς του και την επαγγελματική του αξιοπρέπεια. Είναι καιρός χωρίς καθυστερήσεις να δούμε από μηδενική βάση τον ρόλο του Φαρμακοποιού στο νέο περιβάλλον που διαμορφώνεται διεκδικώντας θεσμικό ρόλο στο οποιοδήποτε σύστημα υγείας, με διεύρυνση των παρερχόμενων υπηρεσιών υγείας, επιστροφή και ανάπτυξη των εργαστηρίων μας και μεταμόρφωσης των φαρμακείων μας σε χώρους πρωτοβάθμιων υπηρεσιών υγείας και ομορφιάς .

Αγαθόπουλος Δημήτρης

Πρόεδρος Φαρμακευτικού Συλλόγου Κιλκίς

==========